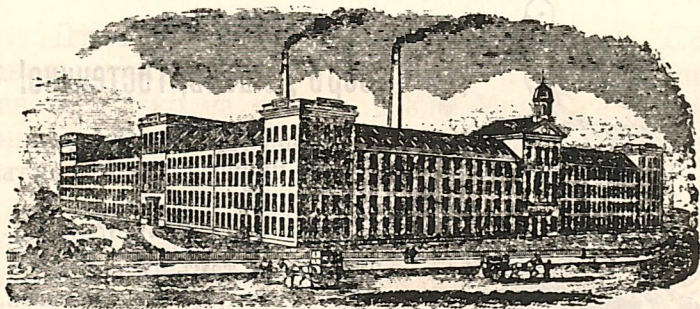

Страшната машина.

Мариниятъ татко работѣше въ една тъкачна фабрика. Тамъ взимаха вълна, пущаха я отъ една машина въ друга до като тя станѣше на хубавъ шаякъ, готовъ за шиене на дрехи. Работѣше той отъ ранна сутринъ до късна вечеръ прѣдъ една голѣма машина. Тя приличаше на чудовище, което отваря и затваря устата си и поглъща всичко, което му подадатъ. Зжбитѣ ѝ бѣха наредени по едно голѣмо колело, което силно се въртѣше и правѣше вълната на тънки влаканца. Но случи се веднѣжъ, че той уморенъ отъ силна работа, заедно съ вълната подаде и дѣсната си ржка. Тѣй той остана безъ една ржка и вече не можеше да прѣхранва сѣмейството си. Оттогава Мара не отиде на училище.

Единъ день майка ѝ я хвана за ржка и каза:

— Хайде, Маро, ти ще отидешъ да работишъ при другитѣ момиченца за да помагашъ и ти на татко си и малкиятъ Коля.

И тя отиде въ фабриката. Тамъ още много момиченца въртѣха малки чекръци и отвиваха голѣми кълбета прежда на масури. — Сжщото се научи да прави и Мара.